



חגיית רימוני :

דוגמנית בת 16

היא מלאת הפתעות. חגיית רימוני, בת השש-עשרה, קודם כל היא נראית הרבה יותר מבוגרת מכפי גילה. חוץ מזה היא מלאת ביטחון עצמי, ומה שחשוב במיוחד, הוא, כי הספיקה לא מעט בשנות חייה הקצרים.

חגיית, שנולדה בבודפשט הונגרית, בשם אננס, עלתה עם הוריה לישראל לפני עשר שנים. אביה הוא בעל תיאטרון הונגרי ושחקן נודע בשפה זו ואמה עקרת-בית. חלומה של אביה היה מאז ומעולם, שחגיית שלו תמשיך בדרכו ותהיה שחקנית. לכן הוא מעניק לה מדי פעם תפקידי מישנה

בתיאטרון שלו, וחגיית, המדברת חופשי בשפת האיג'ו-מיגו, מסכימה להשתתף כדי לגרום נחת לאבא שלה, למרות שהראש שלה בעצם בדוגמנות.

היא תלמידת בית-הספר לאופנת נשים ליברליות ברמת-גן, ולומדת במיסגרת זו עיצוב-אופנה, גיזורה, ציור-אופנה ועיצוב תכשיטים. מחוץ לשעות הלימודים, חגיית היא דוגמנית מיקצועית. כתלמידה של הדוגמנית הנודעת ועורכת מדור-האופנה של העולם הזה, חגיית צנטנר, לא התקשתה חגיית למצוא עבורה עבודה מייד אחרי סיום לימודיה. חגיית מורתה הבינה כי חגיית קורצה מחומר הדוגמניות וסידרה לה מייד עבודה בבית-החרושת שבבעלות בעלה, וכן בבתי-אופנה אחרים. מאז סיימה את הקורס רצה חגיית מתצוגת אופנה אחת לשנייה, מצטלמת עבור מודעות פירסומת (בצילום: בשימלת כלה עבור סלון אהבר) ושמהה מאד במיקצוע שבחורה לעצמה.

בכלל היא שמחה מאד בכל מה שהיא עושה, ומרגישה את עצמי לא בת 16, כי אם בת 18 לפחות. אני הרבה יותר מפותחת מהגיל שלי, אולי בגלל שאני נראית מבוגרת, אך בעיקר בגלל שהורי התייחסו אלי מאז ומתמיד כמו אל בראדס מבוגר, ולא כמו אל ילדה.

בזמנה הפנוי, אם נותר לה כזה, לומדת חגיית פיתוח-קול, נגינה על פסנתר, באלט וג'אז. היא אוהבת לקרוא ספרים ב-עברית ובאנגרית, היא נוברת בספרייתו העשירה של אביה וקוראת חופשי בשפת אמה את שייקספיר, ארתור מילר, מולייר וסמואל בקט. לפני שלוש שנים חתם אביה על חוזה עם תיאטרון הונגרי בקנדה, והמישנה נסעה למונטריאול לשנה שלי

מה. אך הדוגמנית ילידת הונגריה, שעלתה ארצה בגיל שש וכמעט ואין שמץ קל שבקלים שיסגיר את מוצאה הא-צברי, אומרם בטון החלטי: "לא רצינו להיש" אר שם, היה טוב, היה יותר כסף, אבל זה לא כמו פה, פה זה הבית."

לועמדות הסופיות • מלכת המים 79 • המ



ליאורה כהן:

חיבאית על הכוונת

כרגילה, גם השנה שולחת עיר-הכרמל את בנותיה אל תחרות מלכת המים, והן תמיד יפות, תמיד נחמדות ו תמיד מפתיעות. ליאורה כהן בת ה-16 תלמידת תיכון עירוני גימ"ל מחיפה, מהווה גם היא הפתעה. הקטנטונה הטמפרמנטית, המזכירה בהופעתה טיפוס של לוליטה, מספרת שהיא אתלטית כמעט מיקצועית. ליאורה מתמחה בהתעמלות מכשירים ב-מיסגרת מיפעל מאיר מרט לתלמידי בתי-ספר תיכוניים, שהוא מיפעל המארגן תחרויות בין כל בתי-הספר בחיפה. היא זכתה, לפני כשנתיים, במקום ראשון ב-התעמלות מכשירים. השנה זכתה רק ב-מקום חמישי, והכל בגלל שנפלה כאשר קפצה על הארגז. לעומת זאת זכתה ב-מקום ראשון בהתעמלות על קורה ובמקום שני בהתעמלות-קרקע.

במשך חמש שנים התאמנה ליאורה ב-מכני-כרמל וחלומה הגדול הוא ללמוד ב-תיכון וינגייט והיות מורה להתעמלות. ימים אחדים לפני תחילת התחרויות מלכת המים היא תסיים קורס-עזר למדריכים, מה שייקדם אותה בשלב נוסף לקראת מיקצור עה המיועד. בינתיים היא מאמנת בהיכל הספורט בחיפה ילדי גן וילדי בתי-הספר מכיתות א"ף ב"ת.

ליאורה הספיקה גם להיות בעתודה של נבחרת-הנוער של ישראל, אך לדבריה היתה צריכה להתעמל כל השבוע, לנסוע מדי יום בחיפה לווינגייט, שליח נחניה והגרוע ביותר: "ניפו את כל ה-מבוגרות בגילי ונשארת עם ילדות, או הרגשתי בודדה." יש לה חבר בשם ירון, המכונה ג'רי, והוא עומד על סף גיוסו לצה"ל. לליאורה עיניים ירוקות ושיער חום גולש, ויש בה חביבות ועליצות כוב-שיילב.

ליאורה אינה רוצה להיות דוגמנית,



אולי רק כתחביב, מפני שבאופן עקרוני היא אוהבת יופי וכל מה שקשור ביופי, לכן היא מתעניינת באופנה, בקולנוע, ב-תיאטרון ובנשים יפות בכלל.

כשראו בעלי בית האופנה M.B. משה בכר ורמי לפין, את ליאורה הפוסעת לפני חבר השופטים, שמייך את המועמדות הסור-פיות, הם החליטו להציע לה עבודה דוגי-מנות קבועה בבית האופנה שלהם. אך ליאורה בהרה כבר את דרכה בחיים כמורה להתעמלות.

את התחרות היא רואה כעוד תחרות ספורטיבית, לא איכפת לה אם תזכה ב-תואר כלשהו. היא אוהבת לצבור חוויות ווהי בעצם המטרה העיקרית שלשמה הצטרפה לתחרות מלכת-המים. הנסיעות באוטובוסים של ווינגייט טורס לנשפים ש-ייערכו בכל רחבי הארץ גם משכו את ליאורה, האוהבת את נופי ישראל. גם אביה השרטט ואמה השרטטת, המתגוררים א-י תה ועם אחותה בת התשע-עשרה ברמות רמו שבחיפה. רואים את תחרות מלכת המים כחוויה אחת גדולה, או כמו שאמרת ליאורה כהן: "חווית קיץ שצוברים רק פעם אחת בחיים."